

گزارش

عراقچی: شروط جدیدی از سوی آمریکا به ما اعلام نشده

وزیر خارجه ایران با تأکید بر اینکه «پیام‌هایی به شکل مستقیم، غیرمستقیم یا از طریق واسطه‌ها بین ما و طرف آمریکایی تبادل شده، اما هیچ‌گاه هیچ موضوعی غیر از موضوع هسته‌ای مورد گفت‌وگو نبوده است»، خاطر نشان کرد: توافق قاهره دیگر نمی‌تواند مبنای همکاری ما با آژانس باشد. به گزارش ایسنا «سیدعباس عراقچی»، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران، در پاسخ به پرسش خبرنگاران، با اشاره به نشست با سفرا و رؤسای نمایندگی خارجی مقیم تهران که صبح دیروز در محل وزارت خارجه ایران برگزار شد، گفت: «در این جلسه درباره آثار و تبعات تصمیم اتخاذشده برای اجرای اسنپک توضیحاتی ارائه شد تا همگان در جریان باشند که کشورهای غربی در شورای امنیت چه شرایطی را پدید آورند و چه مخاطراتی در پی آن ممکن است ایجاد شود، ازجمله مشکلات حقوقی و سیاسی که به تبع این تصمیم به وجود خواهد آمد.

او همچنین تأکید کرد: «ایران همواره برای دستیابی به یک راه‌حل مذاکراتی منصفانه و متعادل تلاش کرده است، اما این کشورهای غربی بودند که به دلیل درخواست‌ها و مطالبات زیاده‌خواهانه و غیرمعقول خود، به این تلاش‌ها پاسخ منفی دادند.»

در ماه‌های اخیر فقط درباره موضوع هسته‌ای با آمریکایی‌ها صحبت داشتیم

وزیر امور خارجه ایران در پاسخ به پرسش خبرنگار ایسنا درباره گزارش‌های رسانه‌ای مبنی بر اینکه آمریکا چهار شرط را برای مذاکره با ایران ازجمله شروط غیرهسته‌ای گذاشته است، گفت: «شرط‌هایی که در رسانه‌ها مدعی شدند گذاشته شده، هیچ‌کدام رسماً به ما گفته نشده است. ما در ماه‌های اخیر فقط درباره موضوع هسته‌ای با آمریکایی‌ها صحبت داشتیم؛ البته به صورت غیرمستقیم. پیام‌هایی به شکل مستقیم، غیرمستقیم یا از طریق واسطه‌ها بین ما و طرف آمریکایی تبادل شده، اما هیچ‌گاه هیچ موضوعی غیر از موضوع هسته‌ای مورد گفت‌وگو نبوده است.» او افزود: «در این تبادلات، پیشنهادها با کاملاً روشن بود و فکر می‌کنیم اگر به پیشنهاد ما توجه می‌شد و فرصت برای دیپلماسی به این شکل از بین نمی‌رفت یا محدود نمی‌شد، دستیابی به یک راه‌حل مذاکره‌شده و دیپلماتیک دور از دسترس نبود. اکنون هم چنین امکانی وجود دارد، به شرط آنکه طرف مقابل با حسن‌نیت وارد مذاکراتی شود که منافع متقابل طرفین را در بر داشته باشد». عراقچی در ادامه اظهار کرد: «تفاوت شرایط امروز با گذشته این است که یک موضوع جدید به آن اضافه شده است؛ اقدامی که در شورای امنیت انجام دادند. همان‌طور که پیش‌تر گفتیم، این اقدام هرگونه مذاکره آینده را سخت‌تر و پیچیده‌تر می‌کند و دستیابی به یک راه‌حل توافق‌شده را دشوارتر خواهد ساخت.» او تأکید کرد: «با این حال، وزارت امور خارجه به تلاش‌های خود برای پیشبرد دیپلماسی ادامه خواهد داد. از نظر ما، نقش دیپلماسی هیچ‌گاه قابل حذف یا نادیده‌گرفتن نیست. ما به تلاش‌های خود ادامه خواهیم داد، اما همان‌طور که گفتیم، با توجه به تغییر شرایط -چه پس از تهدید و حمله نظامی و چه پس از اجرای اسنپک- مذاکرات آینده قطعاً مانند گذشته نخواهد بود.»

توافق قاهره دیگر برای وضعیت موجود کارایی ندارد

وزیر امور خارجه ایران در ادامه گفت‌وگوی خود با خبرنگاران در پاسخ به سؤالی درباره اینکه با توجه به اجرای اسنپک همکاری‌های ایران و آژانس چگونه خواهد بود و وضعیت توافق قاهره به چه نحو پیش خواهد رفت؟ گفت: «ما توافقی با آژانس امضا کردیم درباره شکل جدید همکاری‌های بین ایران و آژانس و دلیل آن هم کاملاً روشن بود. با توجه به تغییرات میدانی که صورت گرفته و حمله‌ای که به تأسیسات ما انجام شد، همکاری با آژانس مانند گذشته نمی‌توانست ادامه یابد. به دلیل تهدیدات امنیتی، نگرانی‌های امنیتی و ایمنی موجود، قطعاً لازم بود که چارچوب جدید برای همکاری تعریف شود». این دیپلمات عالی‌رتبه جمهوری اسلامی ایران افزود: «آژانس نیز با این موضوع موافق بود و پذیرفت که به چارچوب جدیدی نیاز است. چندین دور مذاکره میان ایران و آژانس صورت گرفت و در نهایت این گفت‌وگوها در قاهره به نتیجه رسید و توافق قاهره امضا شد. وزیر خارجه در ادامه تصریح کرد: با این حال، اکنون توافق قاهره دیگر نمی‌تواند مبنای همکاری ما با آژانس باشد و تصمیم ایران درباره تداوم همکاری‌ها با آژانس اعلام خواهد شد. همان‌طور که پس از امضای توافق در قاهره هم گفتیم، اجرای اسنپک همه شرایط را تغییر داده و ما با وضعیت جدیدی روبه‌رو هستیم. همان‌گونه که حمله نظامی شرایط را تغییر داد، اکنون نیز تصمیمات جدیدی باید اتخاذ شود. از نظر من، توافق قاهره دیگر برای وضعیت موجود کارایی ندارد.

هیچ دلیل موجهی برای اجرای اسنپک وجود ندارد

عراقچی در ادامه پاسخ خود به سؤال مطرح‌شده با تأکید بر رویکرد صلح‌آمیز جمهوری اسلامی ایران در زمینه برنامه هسته‌ای گفت: «برای اثبات صلح‌آمیز بودن برنامه هسته‌ای ایران و نشان‌دادن حسن‌نیت جمهوری اسلامی در راستای دستیابی به یک راه‌حل مذاکره‌شده و مورد توافق که منافع ایران را نیز تأمین کند و هم‌زمان اعتمادسازی به وجود بیاورد، ایران در حقیقت هر مسیری را که باید می‌پیمود، پیموده است.» او افزود: «ما همکاری با آژانس را آغاز کردیم. گفت‌وگوهای دیپلماتیک و رایزنی‌های لازم را انجام دادیم و پیشنهادهای سازنده، منصفانه و کاملاً متوازن ارائه دادیم. درحال‌حاضر هیچ بهانه‌ای در دست کشورهای غربی وجود ندارد که ایران را متهم کنند به دوری از مذاکره یا همکاری نکردن با آژانس. همچنین هیچ دلیل موجهی برای اجرای اسنپک وجود ندارد، همان‌طور که در گذشته هم هیچ توجیهی برای حمله نظامی به ایران وجود نداشت.»

ایران از حقوق خود کوتاه نخواهد آمد

وزیر خارجه ادامه داد: «جمهوری اسلامی ایران در عمل نشان داده و ثابت کرده که به دنبال افزایش تنش یا درگیری نیست. به دنبال سلاح هسته‌ای نیست، بلکه صرفاً خواهان اعمال و حفظ حقوق مشروع خود است. ایران از حقوق خود کوتاه نخواهد آمد، درعین‌حال برای هر راه‌حلی که بتواند اعتمادسازی کند، آمادگی دارد.» او با یادآوری وقایع چند ماه اخیر ازجمله حمله نظامی آمریکا و اسرائیل به ایران گفت: «در زمان حمله نظامی پیشین، بیش از ۱۲۰ کشور جهان و تقریباً همه سازمان‌های بین‌المللی آن حملات را محکوم کردند و از جمهوری اسلامی ایران حمایت و اعلام همبستگی کردند، چراکه ایران در آن زمان به‌عنوان یک بازیگر خردمند و معقول در عرصه روابط بین‌الملل شناخته می‌شد و درحالی‌که مشغول مذاکره بود، هدف حمله قرار گرفت.»

سه کشور اروپایی توجیه مذاکراتی با خودشان را تقریباً زین برده‌اند

عراقچی در ادامه در پاسخ به سؤالی درباره نحوه تعامل ایران با سه کشور اروپایی و آینده تعامل با این کشورها گفت: «تجربه ثابت کرده است هیچ راه‌حلی جز یک راه‌حل دیپلماتیک مذاکره‌شده برای موضوع برنامه هسته‌ای ایران وجود ندارد.» او ادامه داد: «آنها در سال‌های اخیر بارها تهدید به حمله نظامی کردند و حتی امتحان هم کردند، اما امیدند که این مشکل با حمله نظامی حل‌شدنی نیست. اروپایی‌ها نیز تهدید کردند که سازوکار اسنپک را اجرا می‌کنند و پاسخ ما همان بود که همان‌طور که حمله نظامی نتوانست راه‌حل نهایی برای موضوع هسته‌ای ایران باشد، اسنپک هم به‌همین‌ترتیب نخواهد توانست راه‌حل باشد و فقط روند مذاکرات را پیچیده‌تر و سخت‌تر می‌کند.»

مهدی بازرگان: پس از فعال‌شدن مکانیسم ماشه و بازگشت تمامی قطع‌نامه‌های پیشین شورای امنیت علیه ایران، فضای سیاسی و دیپلماتیک میان تهران و غرب عملاً به مرحله‌ای از رکود و بن‌بست رسیده است. در چنین شرایطی، اغلب ناظران و تحلیلگران بر این باورند که در هفته‌ها و حتی ماه‌های پیش‌رو، چشم‌انداز روشنی برای ازسرگیری گفت‌وگوهای هسته‌ای وجود ندارد؛ مگر آنکه رخدای پیش‌بینی‌ناپذیر بتواند معادلات فعلی را به‌طور اساسی دگرگون کند. در این میان، مقامات کشور نیز بارها تصریح کرده‌اند که دونالد ترامپ تاکنون هیچ نشانه‌ای از تمایل واقعی برای بازگشت به میز مذاکره نشان نداده است. مگر در چارچوب شروطی که عملاً ماهیتی حداکثری و غیرقابل پذیرش دارند. این شروط شامل توقف کامل غنی‌سازی اورانیوم، آغاز مذاکرات مستقیم و الزاما معنادار با واشگتن، کاهش برد موشک‌های بالستیک ایران و قطع حمایت از گروه‌های هم‌پیمان منطقه‌ای است. چنین پیش‌شرط‌هایی در واقع نه دعوتی به گفت‌وگو، بلکه آزمونی برای میزان فشارپذیری تهران تلقی می‌شود.

در سطح راهبردی، کاخ سفید ظاهراً سیاستی موسوم به صبر حساب‌شده را در پیش گرفته است؛ رویکردی که هدف آن ارزیابی میزان تاب‌آوری اقتصادی و سیاسی ایران در برابر تحریم‌های فزاینده است. ترامپ با تکیه بر تصور کارآمدی فشار حداکثری، انتظار دارد تحریم‌ها، محدودیت‌های مالی و احتمال حملات مجدد اسرائیل به تأسیسات ایران، به مرور تهران را به پذیرش شروط مطلوب واشگتن سوق دهد. در واقع، او در پی آن است که از زمان به‌عنوان اهرم فشار بهره گیرد و از ثمرات سیاسی «صبر خود» در قالب امتیازگیری در آینده استفاده کند؛ صبری که هنوز روشن نیست به نتایج مدنظر ترامپ خواهد انجامید یا به تداوم بن‌بست دامن می‌زند.

ترامپ و خروجی مهم یک بازی

گزارش تازه پولیتیکو درباره سیاست دولت دونالد ترامپ در قبال ایران نشان می‌دهد واشگتن پس از بازگشت ترامپ به قدرت، مرحله جدیدی از راهبرد «فشار حداکثری» را آغاز کرده، اما اکنون وارد فاز تازه‌ای با عنوان «بازی صبر و انتظار» شده است. به نوشته این رسانه، کاخ سفید پس از اعمال موجی از تحریم‌ها علیه ایران، فعلاً سیاست سکوت و احتیاط را در پیش گرفته و منتظر واکنش تهران است تا گام بعدی خود را تعیین کند. ترامپ در آغاز دوره جدید ریاست‌جمهوری خود، تحریم‌های شدید علیه ایران را بازگرداند و از سازمان ملل نیز خواست تا به دلیل عدم همکاری تهران در زمینه محدودسازی برنامه هسته‌ای، تحریم‌های بین‌المللی را دوباره فعال کند. این اقدام با حمایت برخی کشورها ازجمله ترکیه همراه شد. بااین‌حال، دولت ترامپ پس از اعمال این تحریم‌ها، درباره ادامه مسیر و راهبرد گفته‌وکی پولیتیکو با چند تحلیلگر حوزه ایران، ازجمله مقام‌های اندیشکده‌ها و کارشناسان سیاست خارجی، برداشت غالب این است که ترامپ در حال حاضر ایران را در اولویت پایین‌تری نسبت به دیگر بحران‌های جهانی قرار داده است؛ به‌ویژه جنگ در غزه و تنش‌های منطقه‌ای مرتبط با اسرائیل. دولت عمده دولت را به خود مشغول کرده‌اند. در نتیجه تمرکز آمریکا به‌جای اقدام فوری، تصمیم گرفته است تحولات ایران را از نزدیک رصد کرده و منتظر بماند تا ببیند جمهوری اسلامی چه واکنشی نشان می‌دهد.

یکی از تحلیلگران بنیاد دفاع از دموکراسی‌ها گفته که ترامپ معتقد است ایالات متحده باید بابت «دستاورد‌های اولیه» در قبال ایران به خود بیاید. بااین‌حال، او هشدار داده که این رویکرد می‌تواند خطرناک باشد؛ زیرا در صورت بی‌تفاوتی واشگتن، تهران ممکن است دوباره قدرتمندتر بازگردد. به باور وی، آمریکا باید از وضعیت فعلی ایران که به دلیل تحریم‌ها در شرایط اقتصادی و سیاسی دشواری قرار دارد- استفاده کند و با «موضع‌ی مستحکم» در میز مذاکره حاضر شود. درعین‌حال، کاخ سفید تأکید کرده که همچنان با شرکای اروپایی خود (E۳) در اجرای تحریم‌های بازگشت خودکار (snapback) هماهنگ است و در «پاسخگو نگه‌داشتن ایران» قاطع باقی می‌ماند. با این وجود، مقامات آمریکایی از پاسخ به پرسش‌ها در باره جزئیات راهبرد بعدی با احتمال افزایش فشارها خودداری کرده‌اند.

الیوت آبرامز، نماینده ویژه سابق ترامپ در امور ایران نیز ادعا کرده است که تهران به دلیل تحریم‌های گسترده و خسارت به زیرساخت‌های هسته‌ای‌اش، در موقعیتی تضعیف‌شده قرار دارد. علاوه بر این، حملات اسرائیل به گروه‌های نیابتی ایران، ازجمله حزب‌الله، نفوذ منطقه‌ای تهران را محدود کرده است. به همین دلیل، به باور آبرامز، ایران در حال حاضر تهدید فوری برای واشگتن محسوب نمی‌شود و این توجیهی برای رویکرد «صبر و انتظار» دولت است. بااین‌حال، او هشدار داده که اگر ایران تلاش برای بازسازی سریع برنامه هسته‌ای خود را شد ببخشد، ممکن است اسرائیل، با یا بدون حمایت آمریکا دوباره اقدام نظامی انجام دهد.

به نوشته پولیتیکو، ایران اکنون در حال بازسازی برخی سایت‌های هسته‌ای آسیب‌دیده در جنگ تابستان گذشته است. هم‌زمان، سفر اخیر علی لاریجانی به بیروت و دیدار با حزب‌الله، نشانه‌ای از آن است که تهران همچنان به دنبال حفظ نفوذ منطقه‌ای خود است. در پایان، تریتا پارسی، بنیان‌گذار اندیشکده کوئینسی نیز می‌گوید که باور ترامپ به موفقیت کمپین فشار حداکثری، برداشتی اشتباه از واقعیت ایران است. او معتقد است این سیاست نه‌تنها موجب تغییر رفتار تهران نخواهد شد، بلکه ممکن است به تقویت مواضع سخت‌گیرانه در داخل ایران بینجامد.

اما او اگر‌ها درباره کارآمدی بازی صبر

به‌طور کلی، گزارش پولیتیکو نتیجه می‌گیرد که دولت ترامپ، در حالی که همچنان بر فشار اقتصادی و انزوای سیاسی ایران تأکید دارد، فعلاً تصمیم گرفته است در انتظار بماند تا ببیند تحولات داخلی و منطقه‌ای به چه سمتی پیش می‌رود؛ سیاستی که ممکن است بسته به رفتار آینده تهران، به‌سرعت تغییر کند. در این بین، واشگتن چشم به ماجراجویی دوباره

«شرق» آینده سیاست انتظار ترامپ در قبال ایران را تحلیل می‌کند

تله زمان

بی‌بی هم دارد. بااین‌حال، تحلیل پولیتیکو از دو منظر اساسی قابل مناقشه است: نخست آنکه «بازی صبر و انتظار» ترامپ، اگر بر این فرض استوار باشد که فشار تحریم‌ها می‌تواند تهران را به انعطاف وادارد، با واقعیت‌های نوین ژئوپلیتیکی همخوانی ندارد. شرایط بین‌المللی پس از جنگ اوکراین دچار شکافی بی‌سابقه در میان قدرت‌های جهانی شده و دیگر نمی‌توان از اجماع واحدی در حمایت از تحریم‌های شورای امنیت سخن گفت. در چنین فضایی، ایران برخلاف گذشته، در موقعیتی قرار گرفته که می‌تواند از واگرایی قدرت‌های بزرگ و اختلاف منافع آنها بهره گیرد و مسیر خود را با اتکا بر بازیگران نوظهور اقتصادی و سیاسی، ازجمله چین، روسیه و کشورهای جنوب جهانی، هموار کند.

دوم آنکه فرض حمله مجدد اسرائیل به ایران، آن‌گونه که برخی تحلیل‌ها القا می‌کنند، در حال حاضر واقع‌بینانه نیست. به گزارش دیدیعتو آحارونوت، نه تل‌آویو تمایلی به آغاز حمله‌ای پیش‌دستانه دارد و نه تهران در پی تشدید تنش‌های مستقیم است. هر دو طرف در مقطع کنونی درگیر مدیریت بحران‌های

داخلی و حفظ بازدارندگی هستند. بنابراین، سیاست انتظار واشگتن بیش از آنکه راهبردی حساب‌شده باشد، به‌نوعی تعلیق تصمیم‌گیری در برابر واقعیت‌های متغیر منطقه‌ای و جهانی تعبیر می‌شود. در همین زمینه و به گزارش دیدیعتو آحارونوت و پایگاه خبری Ynet، منابع ارشد نظامی اسرائیل تأکید کرده‌اند که در حال حاضر نه ایران قصد حمله به اسرائیل را دارد و نه تل‌آویو برنامه‌ای برای حمله پیش‌دستانه علیه تهران در دستور کار خود قرار داده است. این مقامات می‌گویند هیچ نشانه اطلاعاتی وجود ندارد که حاکی از آماده‌سازی ایران برای اقدامی نظامی علیه اسرائیل باشد. به همین ترتیب، ارتش اسرائیل نیز در مقطع کنونی برنامه‌ای برای آغاز عملیات علیه ایران ندارد و تمرکز خود را بر مدیریت تهدیدات منطقه‌ای حفظ کرده است.

بااین‌حال، هشدارهای سیاسی همچون اظهارات اخیر آویگدور لیبرمن، وزیر جنگ پیشین اسرائیل، نگرانی‌هایی در سطوح امنیتی ایجاد کرده است. لیبرمن در شبکه ایکس مدعی شد ایران به‌سرعت در حال بازسازی توان دفاعی و تسلیحاتی خود و آماده‌سازی برای «حمله‌ای غافلگیرکننده» است. با وجود این هشدارها، منابع نظامی اسرائیل گفته‌اند این سخنان بیشتر رنگ و بوی سیاسی دارد تا اطلاعاتی و هدف آن انتقاد از دولت فعلی بوده است. براساس گزارش مذکور، بزرگ‌ترین نگرانی دستگاه‌های اطلاعاتی اسرائیل، نقطه کور اطلاعاتی ناشی از اخراج بازرسان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی از ایران است؛ عملی که باعث شده ارزیابی دقیق از وضعیت برنامه هسته‌ای تهران دشوار شود. در نهایت، منابع امنیتی اسرائیل هشدار می‌دهند اظهارات تند سیاسی ممکن است به «سوهمحاسبه» و افزایش تنش ناخواسته منجر شود. پیام رسمی تل‌آویو در حال حاضر روشن است: «هیچ نشانه‌ای از جنگ قریب‌الوقوع با ایران وجود ندارد، اما منطقه در وضعیت حساس تعادل قرار دارد؛ گاهی تنها چند واژه می‌تواند آن را بر هم زند.»

فرد نرَم دیپلماتیک برای همه طرف‌ها

در چنین فضایی، اندیشکده «اتحاحیه اروپا برای مطالعات امنیتی» تحلیل کرد که جنگ ۱۲روهٔ میان ایران و اسرائیل با توقفی غیررسمی و شکننده پایان یافت؛ آتشی که تا آستانه فروپاشی منطقه پیش رفت و خود را مدخله دقیقه آخری ترامپ مهار شد. هیچ اتیش بر رسمی میان دو طرف وجود ندارد و نبود کانال‌های ارتباطی، خطر بازگشت به درگیری را در پی یک سوهمحاسبه نظامی به‌شدت افزایش داده است. اسرائیل بدون حمایت مستقیم نظامی آمریکا توان ادامه جنگی طولانی را ندارد. در حالی که ایران راهبردی دوگانه را در پیش گرفته است که ناظر به دیپلماسی پنهان برای بازداشتن واشگتن از حمایت حملات آینده اسرائیل و بازسازی بازدارندگی نظامی از طریق همکاری با روسیه و چین است.

با وجود این، مسیر ایران دشوار است. مشخص نیست چه زمانی توان بازدارندگی متعارفش را بازسازی خواهد کرد یا تا چه حد چین و روسیه کمک خواهند کرد. در سوی مقابل، ترامپ تمایلی به مذاکره ندارد و خود را پیروز در نابودی برنامه هسته‌ای ایران می‌داند. اما موفقیت راهبردی حملات آمریکا

و اسرائیل محل تردید است؛ خسارات انسانی و مالی سنگین بود، ذخایر موشکی آمریکا تحلیل رفت و در نهایت بن‌بست بر سر غنی‌سازی اورانیوم همچنان برقرار ماند. در غیاب مسیر دیپلماتیک، احتمال دارد ایران به صورت پنهانی به سمت ساخت سلاح هسته‌ای در سایه‌های اعلام‌نشده پیش رود، در حالی که نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به‌شدت محدود شده است.

در این شرایط، اروپا استدلال می‌کند فقط دیپلماسی می‌تواند از جنگی تازه جلوگیری کند. چارچوب گفت‌وگوهای EU/E۳ که به توافق هسته‌ای ۲۰۱۵ انجامید، زمانی موفق شد بدون شلیک کوله برنامه ایران را یک سال به عقب اندازد؛ همان دستاوردی که حملات پرهزینه ژوئن ۲۰۲۵ به‌سختی محقق کرد. اما پس

دوشنبه۱۴ مهر ۱۴۰۲سال بیست‌ودوم • شمارهٔ ۵۲۱۱www.sharghdaily.com

خبر

دادستان کل کشور: نباید از تلاش دشمن برای اخلا در فضای سیاسی واجتماعی غفلت کنیم

جلسه شورای معاونان دادستانی کل صبح دیروز با حضور اعضا و به ریاست حجت‌الاسلام محمد موحی، دادستان کل کشور برگزار شد. به گزارش ایبنا، دادستان کل کشور با بیان اینکه دشمن همچنان درصدد ضربه‌زدن و تحمیل جنگ روانی است تا اراده‌ها را تضعیف کند، تأکید کرد: مهم‌ترین وظیفه امروز، حفظ وحدت سیاسی و انسجام ملی است؛ وحدتی که از نخستین روزهای پیروزی انقلاب اسلامی به عنوان سرمایه‌ای بی‌بدیل، همواره ضامن انسجام جامعه بوده و باید با بهره‌گیری از ظرفیت‌های مادی و معنوی، تقویت و تثبیت شود. او افزود: الحمدلله، با وجود رهبری حکیم و نقش آفرین، جمهوری اسلامی از استحکام و اقتدار برخوردار است. ما نیز نباید از تلاش دشمن برای ایجاد اخلا در فضای سیاسی و اجتماعی غفلت کنیم. نهادهای نظارتی و اجرایی، مسئولان فرهنگی باید به میدان بیایند و از وقوع برخی مشکلات احتمالی پیشگیری کنند. این مقام عالی قضائی تصریح کرد: ضروری است نمایندگان قوه قضائیه در جلسات سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری حضور پررنگ داشته باشند و با ارائه دیدگاه‌های کارشناسی، مانع از بروز اقدامات خلاف شرع و قانون شوند. ابزارهای قانونی و کانال‌های رسمی باید برای پیگیری چنین مواردی فعال شوند تا محیط اجتماعی سالم و قانون‌مدار حفظ شود. دادسان کل کشور ادامه داد: این‌جانب بر این باورم که تقویت نقاط قوت جامعه، حفظ کرامت مردم و اجرای دقیق دستورالعمل‌های صادره، می‌تواند در مقابل جنگ نرم و روانی دشمن، سپر مستحکمی ایجاد و مسیر تحقق آرمان‌های انقلاب را هموار کند. حجت‌الاسلام موحی اعلام کرد: ضروری است فاصله میان برداشت و درک حکمرانان و کارگزاران با واقعیات میدانی جامعه کاهش یابد. نباید صرفاً بر سلاطین شخصی و آرومان‌ها ذهنی خود تکیه و آن را عین حقیقت و پسند جامعه تلقی کنیم. در صورت بی‌توجهی به واقعیت‌های اجتماعی، ناخواسته رویکردهای ما از بطن مردم فاصله گرفته و همین امر در رفتار و روش مدیریتی ما بازتاب می‌یابد. بخش‌های آموزشی، فرهنگی و مدیریتی همگی نیازمند برخوردی مبتنی بر شناخت واقعیات جامعه هستند، حتی در حوزه گفتار و لفاظ. باید این واقعیت‌ها مد نظر قرار گیرد. او با تأکید بر اینکه در جلسات تصمیم‌گیری، لازم است بر مینا و اساس واقعیات جامعه اقدام شود تا آثار تصمیمات مثبت و اثرگذار باشد، اظهار کرد: لازم است رویکرد تصمیم‌گیری بر پایه واقعیت‌های موجود و شرایط عینی جامعه باشد؛ چه در انتصاب مسئولان، چه در سیاست‌گذاری‌های کلان و چه در تصمیمات زمینه‌ای، تا فاصله میان مدیران و بدنه اجتماعی به حداقل برسد. این تعامل و شناخت، ضامن کارآمدی و موفقیت دستگاه‌ها در انجام مأموریت‌هایشان خواهد بود. دادستان کل کشور در بخش دیگری از سخنان خود با قدردانی از زحمات رئیس دفتر سابق دادستان کل کشور، گفت: آقای عباسی با اقدامات مثبت و ارزنده خود در راستای تقویت دادستانی کل کشور، نقش مؤثری در پیشبرد اهداف و تحقق برنامه‌های این مجموعه ایفا کرده‌اند و بدین‌وسیله از زحمات و تلاش‌های ایشان تقدیر و تشکر به عمل می‌آید.

راهکار رفیعی برای کاهش آثار مکانیسم ماشه بر محیط زیست: دیپلماسی محیط زیست در دستور کار قرار گیرد
رئیس فراکسیون محیط زیست مجلس شورای اسلامی با اشاره به اجرای مکانیسم ماشه و اقدامات لازم برای بی‌اثرکردن تأثیرات آن در حوزه محیط زیست تأکید کرد: دولت باید علاوه بر رایزنی‌های اقتصادی حتما بحث دیپلماسی محیط‌زیستی را فعالانه در دستور کار خود قرار دهد. سیمیه رفیعی، رئیس فراکسیون محیط زیست مجلس شورای اسلامی با اشاره به اجرای مکانیسم ماشه و اقدامات لازم برای بی‌اثرکردن تأثیرات آن در حوزه محیط زیست با تأکید بر اینکه دولت باید علاوه بر رایزنی‌های اقتصادی حتما بحث دیپلماسی محیط‌زیستی را فعالانه در دستور کار خود قرار دهد، گفت: دیپلماسی محیط‌زیستی و دیپلماسی امنیت غذایی می‌تواند دو محور مذاکرات باشند، چراکه امروز ملت‌های دنیا به مسئله آگاه هستند و این مسائل را از دولت‌های خود مطالبه می‌کنند.